

รายงานผลงานวิจัย
สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้

เรื่อง การศึกษาการปรับตัวและผลผลิตทางเศรษฐกิจของพันธุ์งาในภาคเหนือของประเทศไทย
STUDY OF THE ADAPTATION AND ECONOMIC YIELD OF SESAME CULTIVARS
IN NORTHERN THAILAND

ได้รับการจัดสรรงบประมาณวิจัย ประจำปี 2535

จำนวน 99,000 บาท

หัวหน้าโครงการ นายอานันท์ เที่ยงตรง

ผู้ร่วมงาน -

งานวิจัยเสริมสันสม្តาร

วันที่ 21 เดือน กันยายน พ.ศ. 2535

9189/44

การศึกษาการปรับตัวและผลผลิตทางเศรษฐกิจของพันธุ์งาในภาค เหนือของประเทศไทย

Study of the Adaptation and Economic Yield of Sesame Cultivars in
Northern Thailand

I. ผลกระทบของระยะเวลาการกำจัดพืชและอายุเก็บเกี่ยวที่มีต่อการเจริญ เดิบ ໄดและผลผลิตของงา ๔ สายพันธุ์ Effects of weeding and harvesting periods on growth and yield of four sesame cultivars (*Sesamum indicum* L.).

อ่านที่ เที่ยงตรง

ภาควิชาพืชไร่ คณะพลังกรรมการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้
เชียงใหม่ ๕๐๒๕๐

บทคัดย่อ : การศึกษาผลกระทบของระยะเวลาการกำจัดพืชและอายุเก็บเกี่ยวที่มีต่อการเจริญเดิบ ໄดและผลผลิตของงา (*Sesamum indicum* L.) สายพันธุ์ ค่า BS-1, ขาว WS-1, ขาว WS-2 และ ขาว WS-3 ปฐมภัยได้ดินฟ้าอากาศของเชียงใหม่ ผลการทดลองแสดงให้เห็นว่า จำนวนต้นงาต่อพื้นที่ น้ำหนักแห้งรวมหนึ่งอ่อน ผลผลิตเม็ดต่อพื้นที่ จำนวนฝักต่อต้น ของทุกสายพันธุ์ในแปลงที่ถอนกำจัดพืชเพียง ๒ สัปดาห์แรก ต่ำกว่าการปฏิบัติทุกสัปดาห์จนถึง ๔ - ๘ สัปดาห์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ การถอนกำจัดพืชถึง ๔ สัปดาห์ ไม่มีความแตกต่างขั้นนัยสำคัญทางสถิติ กับการปฏิบัติจนถึง ๖ หรือ ๘ สัปดาห์ ในทุกสายพันธุ์ การเก็บเกี่ยวล่าช้าไปอีก ๑ สัปดาห์หลังจากการสูญเสียทางสรีรวิทยาของฝักแรก ทำให้ผลผลิตเม็ดเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจนในทุกสายพันธุ์ มีความสัมพันธ์กับการสูญเสียของฝักส่วนใหญ่ในต้น การลดลงของน้ำหนักแห้งรวม และผลผลิตเม็ด เมื่อเก็บเกี่ยวล่าช้าไปอีก ๒ สัปดาห์ ส่วนใหญ่นี้องมาจากการสูญเสียเม็ดที่ร่วงโดยธรรมชาติของงา

Abstract : Effects of weeding and harvesting periods on growth and seed yield were studied in four sesame cultivars (*Sesamum indicum* L.); BS-1, WS-1, WS-2 and WS-3 grown under field conditions of Chiangmai. The results revealed that the plant population, shoot dry weight and seed yield per unit area in the 2-WAS weeding plot were significantly less than that of the 4-8 WAS weeding plots. Weedings from 4 to 8 weeks after sowing were not significantly different in most cases. Marked increases in seed yield per unit area as harvesting delayed for one week after the physiological maturity of the lowest capsules were associated largely with the physiological maturity of upper capsules. The reductions in shoot dry weight and seed yield per unit area as harvesting delayed to 2 weeks after the first harvest were mainly associated with seed loss through shattering.

คำนำ

งา (*Sesame, Sesamnum indicum L.*) เป็นพืชนามันที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจของประเทศไทย มีพื้นที่ปลูกปีละประมาณ ๒๐๐,๐๐๐-๓๐๐,๐๐๐ ไร่ พลผลิตทั้งหมดประมาณ ๒๐,๐๐๐-๓๐,๐๐๐ ตัน และผลผลิตเฉลี่ยประมาณ ๘๐-๑๐ กิโลกรัมต่อไร่ (กรมวิชาการเกษตร ๒๕๒๕) พลผลิตค่อนข้างต่ำมาก ส่วนใหญ่เป็นผลมาจากการบดเบี้ยงขันกับวัชพืชนานานานนิด เนื่องจากงานเป็นพืชที่เจริญเติบโตช้ามากใน ๒ สัปดาห์หลังจากหยดเมล็ด จึงไม่สามารถแบ่งขันกับวัชพืชที่เจริญเติบโตเร็วได้ รายงานวิจัยที่ประเทศอินเดีย กล่าวว่า การถอนกำจัดวัชพืชเป็นเวลาติดต่อกัน ๖ สัปดาห์หลังหยดเมล็ด พลผลิตของงาที่ประชากรพืช ๒๒๒,๐๐๐ ตันต่อเอกตร์ เพิ่มขึ้นถึง ๑๓ % และที่ประชากรพืช ๕๕๐,๐๐๐ ตันต่อเอกตร์ พลผลิตเพิ่มขึ้นถึง ๒๗ % เมื่อการถอนกำจัดวัชพืชเริ่มต้นแต่ ๒ สัปดาห์หลังหยดเมล็ด เป็นต้นไป (Gurnah 1974) ที่ประเทศอินเดีย พลผลิตของงาเพิ่มขึ้น ๑๕% เมื่อใช้มือถอนกำจัดวัชพืช ๑ ครั้ง เมื่อ ๒ สัปดาห์หลังหยดเมล็ด และจะให้ผลผลิตสูงขึ้นอีกด้วยได้กระทำเมื่อ & สัปดาห์หลังจากหยดเมล็ดด้วย (Sen et al. 1986) รายงานวิจัยที่สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ (Tiangtrong 1988) พบว่าแปลงปลูกงาที่ไม่มีการถอน กำจัดวัชพืชจะทำให้น้ำหนักแห้งรวมและผลผลิตเมล็ดลดลง ๗๑.๖๕ % และ ๗๒.๔๔ % ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับแปลงที่มีการถอนกำจัดวัชพืชทุกสัปดาห์ ซึ่งได้ผลผลิตเมล็ด ๒.๔๕ ตันต่อเอกตร์

อายุเก็บเกี่ยวໄภ้ของงา ตามปกติจะเก็บเกี่ยวเมื่อพืชถึงอายุสุกแก่ทางสรีรวิทยา (physiological maturity) ซึ่งในแฟลกถ่างถึงกลางต้นเปลี่ยนเป็นสีเหลือง ในถ่างเริ่มร่วง และฝักแรก (the lowest capsule) ปลายแห้งและเริ่มแตก การสุกแก่ทางสรีรวิทยามีความแตกต่างอย่างชัดเจนระหว่างพันธุ์ (Tiangtrong 1984) สำหรับพันธุ์ค่อนข้างเบาจะถึงอายุสุกแก่ทางสรีรวิทยามื่อ ๘๕ วันหลังปลูก แต่พันธุ์ที่ได้รับผลผลิตเมล็ดสูงสุด (date of maximum seed yield) อยู่ในระยะ ๑ ถึง ๒ สัปดาห์หลังจาก การสุกแก่ทางสรีรวิทยาของแต่ละพันธุ์ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อม ผลผลิตเมล็ดของงาเป็นผลเชิงช้อนที่ขึ้นอยู่กับกระบวนการเจริญเติบโตและความสามารถในการกระจายน้ำหนักแห้งไปสู่เมล็ดที่กำลังเติบโต การกระจายน้ำหนักแห้งและองค์ประกอบของผลผลิต มีความสัมพันธ์ท向บวก (positive correlation) กับผลผลิตเมล็ด (Kandasamy et al. 1989) โดยเฉพาะการเพิ่มของน้ำหนักแห้งในระยะหลังการบานคือถึงการสุกแก่ (Tiangtrong 1987)

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ที่จะทดสอบความสามารถในการปรับตัวของพันธุ์งานำเข้า ที่มีลักษณะเด่นของเมล็ดตามความต้องการของตลาดต่างประเทศ ภายใต้สภาพดินฟ้าอากาศของจังหวัดเชียงใหม่ จากผลกระทบของระยะเวลาการแบ่งขันกับวัชพืชในแปลงทดลองที่มีต่อการเจริญเติบโตและผลผลิต และอายุเก็บเกี่ยวที่มีต่อการกระจายน้ำหนักแห้งและองค์ประกอบของผลผลิต ผลการศึกษานี้จะใช้ประกอบการพิจารณาคัดเลือกพันธุ์ที่มีช่วงเวลาการเก็บเกี่ยวช่วงนาน แต่ยังให้ผลผลิตสูงหลังจากการสุกแก่ทางสรีรวิทยาของฝักแรกแล้ว ทั้งนี้เพื่อป้องอยให้ฝักที่เหลือไว้อบกันดันถึงจุดสุกแก่ ถึงแม้ฝักที่สุกแก่แล้วจะแตก

และเมื่อคร่วงตามสภาพธรรมชาติคือ การสูกแก่ของฝักที่เหลือจะสามารถลดเชยเมล็ดที่สูญเสียไปได้ที่เวลาการเก็บเกี่ยวช่วงหนึ่ง

วัสดุอุปกรณ์และวิธีการ

วางแผนการทดลองแบบ Split-plot design ทำ ๓ ชั้น ประกอบด้วยแปลงหลัก (main plots) การถอนกำจัดวัชพืช (weeding treatments) ทุกสัปดาห์หลังการหยดเมล็ด ๔ ช่วงเวลา คือ (๒ สัปดาห์, ๕ สัปดาห์, ๖ สัปดาห์ และ ๘ สัปดาห์ (weeks after sowing)

๒ WAS = ถอนกำจัดวัชพืชและพรวนดินทุกสัปดาห์ ถึง ๒ สัปดาห์หลังหยดเมล็ด

๔ WAS = ถอนกำจัดวัชพืชและพรวนดินทุกสัปดาห์ ถึง ๕ สัปดาห์หลังหยดเมล็ด

๖ WAS = ถอนกำจัดวัชพืชและพรวนดินทุกสัปดาห์ ถึง ๖ สัปดาห์หลังหยดเมล็ด และ

๘ WAS = ถอนกำจัดวัชพืชและพรวนดินทุกสัปดาห์ ถึง ๘ สัปดาห์หลังหยดเมล็ด

และการเปรียบเทียบ ๔ สายพันธุ์ (เมล็ดสีดำ BS-1, เมล็ดสีขาว WS-1, WS-2 และ WS-3) ซึ่งนำเข้าจากต่างประเทศ ในแปลงย่อย (sub-plots) ปลูกเมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๓๕ ที่แปลงทดลองภาควิชาพืช ไร่ ภูมิพลอดุลยเดช สถาบันเทคโนโลยีการเกษตร จังหวัดเชียงใหม่

หยดเมล็ดลงทึ้ง ๔ สายพันธุ์ โดยใช้เครื่องหยดเมล็ดแบบเดินตาม (Earth Way Precision Garden Seeder, Model No. 1001B) ด้วยความถูก ๑ ซม. ระยะห่างระหว่างแถว ๓๐ ซม. ให้น้ำแบบผ่นโปรย (sprinkle) ทุกวันหลังหยดเมล็ดและ นรรษะแรงของการเจริญเติบโต การพรวนดินกำจัดวัชพืชระหว่างแถวใช้เครื่องพรวนผิวดิน (slice hoe) ทุกแปลง ครั้งแรกเมื่อต้นกล้าอายุ ๑ สัปดาห์ หลังจากหยดเมล็ด และครั้งที่สองเมื่อ ๒ สัปดาห์พรวนดินระหว่างแถวและใช้มือถอนต้นกล้าในแถว ให้เหลือระยะห่างระหว่างต้นในแนวยาว ๔ ซม. (ประชากรพืชประมาณ ๖๖ ต้นต่อตารางเมตร) หลังจากนั้นให้ถอนกำจัดวัชพืชทุกสัปดาห์ตามกำหนด ในแปลงหลัก(main plot treatments)

การเก็บเกี่ยวตัวอย่าง เริ่มนึ่งเมืองสูกแก่ทางสรีรวิทยา (physiological maturity) ทุกสายพันธุ์ เก็บเกี่ยวพร้อมกันเมื่ออายุ ๙๕, ๑๗ และ ๑๙ วัน (๑๒, ๑๓ และ ๑๔ สัปดาห์) หลังจากหยดเมล็ด (days after sowing) พื้นที่เก็บเกี่ยว ๓๐ X ๖๐ ตารางเซ็นติเมตร (๐.๐๑๘ ตารางเมตร) ตัดโคนต้น เหนือดินแล้วคงความเมล็ดออก ก่อนนำไปทึ้งต้นใส่ถุงเก็บ บันทึกความสูงเฉลี่ย, จำนวนกิ่งต่อต้น, จำนวนฝักต่อต้น แล้วแยกส่วนอกเป็นส่วนลำต้น (stems and branches) ฝักและเมล็ด (capsules and seeds) นำไปอบแห้งที่อุณหภูมิ ๓๐° C นาน ๔๘ ชั่วโมง ชั้นหนักแห้งของทุกส่วน แล้วคำนวณ การกระจายน้ำหนักแห้ง (dry matter distribution) ได้แก่ น้ำหนักแห้งของส่วนหนึ่งต่อหนึ่งหนึ่ง (shoot dry weight, g m⁻²), ผลผลิตเมล็ด (seed yield, g m⁻²) และครรชนิเก็บเกี่ยว (harvest index, HI)

และคำนวณองค์ประกอบของผลผลิต (yield components) ได้แก่ จำนวนฝักต่อต้น (number of capsules per plant) นับเฉพาะฝักที่เปิดหลังอบแห้งแล้ว, จำนวนเมล็ดต่อฝัก (number of seeds per capsule) และขนาดเมล็ด (1000-seed weight, g)

ผล

การเดินโถทางต้น (vegetative growth) และการเจริญพันธุ์ (reproductive development) ของงาหั่งสีสาขพันธุ์อุบးในเกณฑ์ที่ดีมาก ทั้งนี้ เพราะ การให้น้ำอย่างพอเพียงและสม่ำเสมอ สามารถควบคุมได้ ช่วงวันขาวกว่า ๑๓ ชั่วโมงในเดือนมิถุนายน อุณหภูมนิ่งกลางวันไม่มีต่ำกว่า ๓๒-๔๐°C ตลอด การเจริญเติบโต ผลกระทบของระบบการแข่งขันกับวัชพืชที่มีต่อการเจริญเติบโตและผลผลิต และอาชญาการเก็บเกี่ยวที่มีผลต่อการสะสมน้ำหนักแห้งและผลผลิตของงา ๕ สายพันธุ์ สามารถดูได้จากผลการทดลองดังนี้

ผลกระทบที่มีต่อการเจริญเติบโต (Effect on Plant Growth)

ผลกระทบของระยะเวลาติดต่อภัยในการกำจัดวัชพืช ที่ส่งผลกระทบต่อการเจริญเติบโตของต้นงา ๕ สายพันธุ์ จะดูจากจำนวนต้นงาที่มีอยู่ต่อพื้นที่ (จำนวนต้นงาต่อตารางเมตร), น้ำหนักแห้งรวมหนึ่งพื้นติดต่อพื้นที่ (กรัมต่อตารางเมตร), และผลผลิตเมล็ดต่อพื้นที่ (กรัมต่อตารางเมตร) ที่เก็บเกี่ยวเมื่ออาชญาของงา ๙๕ วัน (ตารางที่ ๑.๑), ๑๓ วัน (ตารางที่ ๑.๒) และ ๘๘ วัน (ตารางที่ ๑.๓) หลังจากหวอดเมล็ด (Days after sowing, DAS)

จำนวนต้นงาต่อพื้นที่ (Number of sesame plants m^{-2}) จากตารางเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยจากผลของการปฏิบัติทางวัชพืช ซึ่งให้เห็นอย่างชัดเจนว่า จำนวนต้นงา (ค่าเฉลี่ยจากทุกสายพันธุ์) ในแปลงที่ได้รับการถอนกำจัดวัชพืชทุกสปีด้าห์จนถึง ๘ สปีด้าห์ ลดลงตามเมล็ด สูงกว่าจำนวนต้นงาในแปลงที่ได้รับการถอนกำจัดวัชพืชเพียง ๒ สปีด้าห์ หลังหวอดเมล็ด อย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๑.๑ ก และ ๑.๓ ก) การถอนกำจัดวัชพืชทุกสปีด้าห์จนถึง ๔, ๖ และ ๘ สปีด้าห์ ไม่มีความแตกต่างขั้นนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นการเก็บเกี่ยวเมื่ออาชญา ๙๕ วัน ที่ไม่แสดงความแตกต่างขั้นนัยสำคัญทางสถิติในทุกรายการปฏิบัติ (treatments) แปลงที่ได้รับการถอนกำจัดวัชพืชเพียง ๒ สปีด้าห์ แรงงานจะมีต้นงาเจริญเติบโตจำนวนต่ำที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับแปลงที่ถอนกำจัดวัชพืชทุกสปีด้าห์จนถึง ๔, ๖ และ ๘ สปีด้าห์

เมื่อตรวจสอบการตอบสนองของแต่ละสายพันธุ์ พบว่า ที่การเก็บเกี่ยวเมื่ออาชญา ๙๕ วัน สายพันธุ์ ค่า BS-1 มีจำนวนต้นงาต่อพื้นที่สูงสุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่สายพันธุ์ ขาว WS-1 และ ขาว

WS-3 มีจำนวนต้นงานเหลือถึงวันเก็บเกี่ยวต่ำสุด โคลนพะในแปลง ๒ สัปดาห์ (ตารางที่ ๑.๑ ข) ของสายพันธุ์ ขาว WS-1 เมื่อการเก็บเกี่ยวช้าไปอีกหนึ่งสัปดาห์ (๕๑ วัน) ความแตกต่างระหว่างสายพันธุ์ทั้งสี่อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ ๑.๒ ข). แต่เมื่อเก็บเกี่ยวที่ ๔๙ วันหลังจากออกเมล็ด มีความแตกต่างระหว่างสายพันธุ์ ขาว WS-2 กับ ขาว WS-1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ ๑.๓ ข) ทุกสายพันธุ์มีจำนวนต้นงานน้อยที่สุดในแปลงที่มีการถอนกำจัดวัชพืชเพียง ๒ สัปดาห์แรก

น้ำหนักแห้งรวมเห็นอ่อนดินต่อพื้นที่ (Top Dry Weight, g m^{-2}) จากตารางเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยจากผลของการปฏิบัติทางวัชพืช แสดงให้เห็นว่า มีความแตกต่างขึ้นนัยสำคัญทางสถิติระหว่างการถอนกำจัดวัชพืช ๒ สัปดาห์ กับการถอนกำจัดวัชพืชทุกสัปดาห์จนถึง ๔, ๖ และ ๘ สัปดาห์ ไม่ว่าจะเก็บเกี่ยวเมื่อ ๔๙ วัน (ตารางที่ ๑.๑ ก) ๕๑ วัน (ตารางที่ ๑.๒ ก) และ ๕๙ วัน (ตารางที่ ๑.๓ ก) ตามลำดับ การถอนกำจัดวัชพืชทุกสัปดาห์จาก ๔ ถึง ๘ สัปดาห์ ค่าเฉลี่ยของทุกสายพันธุ์ ไม่มีความแตกต่างขึ้นนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นการเก็บเกี่ยวเมื่ออาชญา ๕๑ วัน ซึ่งการปฏิบัติถึง ๘ สัปดาห์ มีน้ำหนักแห้งรวมเห็นอ่อนดินสูงกว่าทุกการปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ ๑.๒ ก)

ค่าเฉลี่ยของแต่ละสายพันธุ์(treatment-cultivar means) ที่เป็นผลกระบวนการจากการแห้งขันกับวัชพืชในระยะเวลาต่าง ๆ แสดงให้เห็นว่า ทุกสายพันธุ์มีน้ำหนักแห้งรวมเห็นอ่อนดินต่ำสุดเมื่อได้รับการถอนกำจัดวัชพืชเพียง ๒ สัปดาห์หลังจากหยดเมล็ด ไม่ว่าจะเก็บเกี่ยวเมื่ออาชญา ๔๙ วัน (ตารางที่ ๑.๑ ข), ๕๑ วัน (ตารางที่ ๑.๒ ข) และ ๕๙ วัน (ตารางที่ ๑.๓ ข) และทุกสายพันธุ์มีน้ำหนักแห้งสูงสุดเมื่อได้รับการถอนกำจัดวัชพืชติดต่อกันจนถึง ๘ สัปดาห์หลังจากหยดเมล็ด สายพันธุ์ ขาว WS-2 มีน้ำหนักแห้งรวมเห็นอ่อนดินต่ำกว่าสายพันธุ์อื่น เมื่อได้รับการถอนกำจัดวัชพืชเพียง ๒ สัปดาห์แรก

ค่าเฉลี่ยน้ำหนักแห้งรวมเห็นอ่อนดินของแต่ละสายพันธุ์(cultivar means)โดยไม่คำนึงถึงการปฏิบัติในการถอนกำจัดวัชพืช เพื่อศูนย์กระบวนการอาชญา เมื่อเก็บเกี่ยวที่ ๔๙ วัน, ๕๑ วัน และ ๕๙ วัน แสดงให้เห็นว่า จำพวก BS-1 มีน้ำหนักแห้งรวมเพี้ยนขึ้นตามอาชญา งานขาว WS-1 มีแนวโน้มลดลงเล็กน้อย งานขาว WS-3 เพิ่มขึ้นเล็กน้อยเมื่ออาชญา ๕๑ วัน แล้วลดลงเมื่ออาชญา ๕๙ วัน ในขณะที่งานขาว WS-2 มีน้ำหนักแห้งรวมสูงสุดเมื่อ ๔๙ วัน แล้วลดลงอย่างรวดเร็วเมื่อเก็บเกี่ยวล่าช้าไปถึง ๕๑ วัน และ ๕๙ วัน (ตารางที่ ๑.๑ ข, ๑.๒ ข และ ๑.๓ ข) ตามลำดับ

ผลผลิตเมล็ดต่อพื้นที่ (Seed Yield, g m^{-2}) จากตารางเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยจากผลของการปฏิบัติทางวัชพืชค่าเฉลี่ยผลผลิตของทุกสายพันธุ์ มีแนวโน้มลดลงกับของค่าเฉลี่ยของน้ำหนักแห้งรวมเห็นอ่อนดิน นั่นคือค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อพื้นที่ของทุกสายพันธุ์ ต่ำสุดเมื่ออง่ายได้รับการถอนกำจัดวัชพืชเพียง ๒ สัปดาห์แรก ไม่ว่าจะเก็บเกี่ยวเมื่ออาชญา ๔๙ วัน(ตารางที่ ๑.๑ ก), ๕๑ วัน(ตารางที่ ๑.๒ ก) และ ๕๙ วัน (ตารางที่ ๑.๓ ก) โดยมีความแตกต่างขึ้นอยู่สำคัญทางสถิติกับการปฏิบัติ ๔ สัปดาห์, ๖ สัปดาห์ และ ๘ สัปดาห์ อย่างไรก็ตาม ความแตกต่างระหว่างการปฏิบัติ ๔ สัปดาห์, ๖ สัปดาห์ และ ๘

ตารางที่ ๑.๑ จำนวนต้นต่อพื้นที่ น้ำหนักแห้งรวมหน่ออ่อน และผลผลิตเมล็ดต่อพื้นที่ เก็บเกี่ยวเมื่อต้นงาอายุ ๘๔ วัน หลังการหยอดเมล็ด (84 DAS)

ก. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย(Treatment Means)ผลกระทบของวัชพืช

Treatment (Weeding) Weeks After Sowing	<u>Means of Four Cultivars (ค่าเฉลี่ยของ ๔ สายพันธุ์)</u>		
	Plants m ⁻²	Total Dry Weight g m ⁻²	Seed Yield g m ⁻²
๒ สับดาห์ (2 WAS)	35.333 B	320.12 B	60.325 B
๔ สับดาห์ (4 WAS)	42.917 AB	479.55 A	84.967 A
๖ สับดาห์ (6 WAS)	41.083 AB	497.01 A	86.150 A
๘ สับดาห์ (8 WAS)	47.083 A	518.13 A	91.650 A

Means with the same letter are not significantly different

ข. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย(Treatment-Cultivar Means)ของวัชพืชที่มีต่อสายพันธุ์

การ夷ริฐ夷ติบโตก/ สับดาห์กำจัดวัชพืช	<u>สายพันธุ์เมล็ดสี (Cultivars)</u>			
	ค่า BS-1	ขาว WS-1	ขาว WS-2	ขาว WS-3
<u>จำนวนต้นต่อพื้นที่ (m⁻²) (Plants m⁻²)</u>				
๒ สับดาห์ (2 WAS)	44.00	28.00	36.33	33.00
๔ สับดาห์ (4 WAS)	55.00	40.00	40.66	35.33
๖ สับดาห์ (6 WAS)	48.00	36.00	42.66	37.00
๘ สับดาห์ (8 WAS)	51.65	40.66	49.66	46.33
เฉลี่ย	49.75 A	36.41 B	42.33 AB	37.91 B
Means with the same letter are not significantly different				
<u>น้ำหนักแห้งรวมต่อพื้นที่ (m⁻²) (Total Dry Weight, g m⁻²)</u>				
๒ สับดาห์ (2 WAS)	333.70	344.30	244.50	357.96
๔ สับดาห์ (4 WAS)	455.56	558.20	492.56	411.86
๖ สับดาห์ (6 WAS)	502.86	532.36	515.66	437.13
๘ สับดาห์ (8 WAS)	559.13	549.50	521.46	443.63
เฉลี่ย	462.82 AB	496.09 A	443.55 AB	412.65 B
Means with the same letter are not significantly different				
<u>ผลผลิตเมล็ดต่อพื้นที่ (m⁻²) (Seed Yield, g m⁻²)</u>				
๒ สับดาห์ (2 WAS)	55.33	70.80	40.40	74.76
๔ สับดาห์ (4 WAS)	86.53	89.90	86.10	77.33
๖ สับดาห์ (6 WAS)	85.53	88.33	81.10	79.63
๘ สับดาห์ (8 WAS)	97.10	94.13	90.70	84.66
เฉลี่ย	81.125 A	85.792 A	77.075 A	79.10 A
Means with the same letter are not significantly different				

ตารางที่ ๑.๒ จำนวนต้นต่อพื้นที่ น้ำหนักแห้งรวมเหนือดิน และผลผลิตเมล็ดต่อพื้นที่ เก็บเกี่ยวเมื่อต้นงาอายุ ๕๑ วัน หลังการหยอดเมล็ด (๙๑ DAS)

ก. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย(Treatment Means)ผลกรະกะของวัชพืช

Treatment (Weeding) Weeks After Sowing	Means of Four Cultivars (ค่าเฉลี่ยของ ๔ สายพันธุ์)		
	Plants m ⁻²	Total Dry Weight g m ⁻²	Seed Yield g m ⁻²
๒ สับดาห์ (2 WAS)	41.167 A	357.57 C	84.908 C
๔ สับดาห์ (4 WAS)	49.750 A	437.65 B	108.075 B
๖ สับดาห์ (6 WAS)	48.333 A	460.93 B	116.650 AB
๘ สับดาห์ (8 WAS)	49.867 A	523.86 A	121.400 A

Means with the same letter are not significantly different

ข. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย(Treatment-Cultivar Means)ของวัชพืชที่มีต่อสายพันธุ์-

การเจริญเติบโต /สับดาห์กำจัดวัชพืช	คำ BS-1	สายพันธุ์เมล็ด (Cultivars)		
		ขาว WS-1	ขาว WS-2	ขาว WS-3
จำนวนต้นต่อพื้นที่ (นํา)(Plants m⁻²)				
๒ สับดาห์ (2 WAS)	37.33	39.00	42.00	46.33
๔ สับดาห์ (4 WAS)	52.00	52.00	44.66	50.33
๖ สับดาห์ (6 WAS)	53.66	42.66	52.33	44.66
๘ สับดาห์ (8 WAS)	53.00	41.00	52.00	52.66
เฉลี่ย	49.00 A	43.66 A	47.75 A	48.50 A
Means with the same letter are not significantly different				
น้ำหนักแห้งรวมต่อพื้นที่ (นํา)(Total Dry Weight, g m⁻²)				
๒ สับดาห์ (2 WAS)	316.33	399.96	366.03	347.56
๔ สับดาห์ (4 WAS)	458.96	480.16	398.06	413.40
๖ สับดาห์ (6 WAS)	505.63	456.90	445.50	435.70
๘ สับดาห์ (8 WAS)	597.03	495.40	470.20	532.80
เฉลี่ย	469.59 A	458.11 A	419.95 A	432.37 A
Means with the same letter are not significantly different				
ผลผลิตเมล็ดต่อพื้นที่ (นํา)(Seed Yield, g m⁻²)				
๒ สับดาห์ (2 WAS)	66.70	104.66	85.63	82.63
๔ สับดาห์ (4 WAS)	107.03	117.93	107.90	99.43
๖ สับดาห์ (6 WAS)	113.33	122.13	126.46	104.66
๘ สับดาห์ (8 WAS)	140.33	116.80	120.36	108.10
เฉลี่ย	106.85 AB	115.38 A	110.09 AB	98.70 B
Means with the same letter are not significantly different				

ตารางที่ ๑.๓ จำนวนต้นต่อพื้นที่ น้ำหนักแห้งรวมหน่อคิน และผลผลิตเมล็ดต่อพื้นที่ เก็บเกี่ยวเมื่อต้นงามอายุ ๕๙ วัน หลังการ刈刈ดเมล็ด (๙๘ DAS)

ก. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย(Treatment Means)ผลกระทบของวัชพืช

Treatment (Weeding) Weeks After Sowing	<u>Means of Four Cultivars</u> (ค่าเฉลี่ยของ ๔ สายพันธุ์)		
	Plants m ⁻²	Total Dry Weight g m ⁻²	Seed Yield g m ⁻²
๒ สับดาห์ (2 WAS)	43.167 B	356.05 B	69.758 B
๔ สับดาห์ (4 WAS)	47.750 AB	463.30 A	76.700 AB
๖ สับดาห์ (6 WAS)	52.417 A	435.49 A	85.075 A
๘ สับดาห์ (8 WAS)	51.333 A	465.45 A	87.308 A

Means with the same letter are not significantly different

ข. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย(Treatment-Cultivar Means)ของวัชพืชที่มีต่อสายพันธุ์

การเริ่มต้นตัด /สับดาห์กำจัดวัชพืช	คำBS-1	<u>สายพันธุ์เมล็ดสี (Cultivars)</u>		
		ขาว WS-1	ขาว WS-2	ขาว WS-3
<u>จำนวนต้นต่อพื้นที่ (m⁻²) (Plants m⁻²)</u>				
๒ สับดาห์ (2 WAS)	39.33	41.00	49.00	43.33
๔ สับดาห์ (4 WAS)	44.66	44.33	55.00	47.00
๖ สับดาห์ (6 WAS)	61.00	48.00	51.66	49.00
๘ สับดาห์ (8 WAS)	54.66	47.33	53.33	50.00
เฉลี่ย	49.92 AB	45.17 B	52.25 A	47.33 AB
Means with the same letter are not significantly different				
<u>น้ำหนักแห้งรวมต่อพื้นที่ (g m⁻²) (Total Dry Weight, g m⁻²)</u>				
๒ สับดาห์ (2 WAS)	383.40	398.83	269.03	372.93
๔ สับดาห์ (4 WAS)	502.36	528.43	424.60	397.80
๖ สับดาห์ (6 WAS)	533.10	457.36	408.06	343.43
๘ สับดาห์ (8 WAS)	524.86	515.86	392.80	428.26
เฉลี่ย	485.93 A	475.12 A	373.62 B	385.61 B
Means with the same letter are not significantly different				
<u>ผลผลิตเมล็ดต่อพื้นที่ (g m⁻²) (Seed Yield, g m⁻²)</u>				
๒ สับดาห์ (2 WAS)	73.76	85.70	54.43	65.13
๔ สับดาห์ (4 WAS)	78.06	93.36	67.66	67.70
๖ สับดาห์ (6 WAS)	100.06	92.93	68.86	78.43
๘ สับดาห์ (8 WAS)	97.60	91.73	72.46	87.43
เฉลี่ย	87.37 A	90.93 A	65.86 B	74.87 B
Means with the same letter are not significantly different				

สัปดาห์ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นการเก็บเกี่ยวเมื่อจากอายุ ๕๑ วัน (ตารางที่ ๑.๒ ก) มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าการปฏิบัติ ๖ สัปดาห์ และ ๙ สัปดาห์ อายุที่เก็บต่ำสุดทางสถิติ

ค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อพื้นที่ของแต่ละสายพันธุ์ (treatment-cultivar means) ที่เป็นผลกระทบของการปฏิบัติในการถอนกำจัดวัชพืช แสดงให้เห็นว่า ทุกสายพันธุ์มีผลผลิตเม็ดต่ำสุดเมื่อได้รับการถอนกำจัดวัชพืชเพียง ๒ สัปดาห์หลังจากหยดเคมีค ไม่ว่าจะเก็บเกี่ยวเมื่ออายุ ๘๔ วัน (ตารางที่ ๑.๑ ข), ๕๑ วัน (ตารางที่ ๑.๒ ข) และ ๘๙ วัน (ตารางที่ ๑.๓ ข) และทุกสายพันธุ์ให้ผลผลิตเม็ดสูงสุดเมื่อได้รับการถอนกำจัดวัชพืชติดต่อกันจน ๖ ถึง ๙ สัปดาห์หลังจากหยดเคมีค สายพันธุ์ ขาว WS-2 มีผลผลิตเม็ดต่ำกว่าสายพันธุ์อื่น เมื่อได้รับการถอนกำจัดวัชพืชเพียง ๒ สัปดาห์แรก สายพันธุ์ ดำ BS-1 ให้ผลผลิตเม็ดสูงสุดเมื่ออายุ ๗๑ วัน และได้รับการถอนกำจัดวัชพืชถึง ๙ สัปดาห์ เช่นเดียวกับสายพันธุ์ ขาว WS-3 สายพันธุ์ ขาว WS-1 และขาว WS-2 ให้ผลผลิตเม็ดสูงสุดเมื่ออายุเก็บเกี่ยว ๕๑ วัน ในแปลงที่ถอนกำจัดวัชพืช ๖ สัปดาห์

ค่าเฉลี่ยน้ำหนักแห้งรวมหนึ่งดินของแต่ละสายพันธุ์ (cultivar means) โดยไม่คำนึงถึงการปฏิบัติในการถอนกำจัดวัชพืช เพื่อศึกษาผลกระทบของอายุฯ เมื่อเก็บเกี่ยวที่ ๘๔ วัน, ๕๑ วัน และ ๘๙ วัน แสดงให้เห็นว่า ทุกสายพันธุ์ให้ผลผลิตเม็ดสูงสุดเมื่ออายุเก็บเกี่ยว ๙๑ วัน (ตารางที่ ๑.๑ ข, ๑.๒ ข และ ๑.๓ ข) และผลผลิตเม็ดลดลงอย่างมากเมื่ออายุ ๘๙ วัน โดยเฉพาะสายพันธุ์ ขาว WS-2

ผลกระทบที่มีต่อองค์ประกอบของผลผลิต (Effect on Yield Components)

ผลกระทบของระยะเวลาติดต่อกันในการกำจัดวัชพืช ที่ส่งผลกระทบต่อการเจริญเติบโตของต้นชา และองค์ประกอบของผลผลิตนั้น จะดูจากจำนวนต้นชาต่อหน้าที่ (จำนวนต้นชาต่อตารางเมตร), จำนวนฝักต่อต้น (เฉลี่ยจำนวนฝักต่อต้นชา), และขนาดของเม็ดลักษณะร่องน้ำหนักของ ๑,๐๐๐ เม็ด (กรัมต่อ ๑,๐๐๐ เม็ด) ที่เก็บเกี่ยวเมื่ออายุของงา ๘๔ วัน (ตารางที่ ๑.๑), ๕๑ วัน (ตารางที่ ๑.๒) และ ๘๙ วัน (ตารางที่ ๑.๓) หลังจากหยดเคมีค (Days after sowing, DAS)

จำนวนต้นชาต่อพื้นที่ (Number of sesame plants m^{-2}) จากตารางเปรียบเทียบค่าผลลัพธ์จากผลของการปฏิบัติทางวัชพืช ซึ่งให้เห็นอย่างชัดเจนว่า จำนวนต้นชา (ค่าเฉลี่ยจากทุกสายพันธุ์) ในแปลงที่ได้รับการถอนกำจัดวัชพืชทุกสัปดาห์หลังจากหยดเคมีค ๙ สัปดาห์หลังจากหยดเคมีค สูงกว่าจำนวนต้นชาในแปลงที่ได้รับการถอนกำจัดวัชพืชเพียง ๒ สัปดาห์หลังจากหยดเคมีค อย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๑.๑ ก และ ๑.๓ ก) การถอนกำจัดวัชพืชทุกสัปดาห์นานถึง ๔, ๖ และ ๙ สัปดาห์ ไม่มีความแตกต่างขึ้นนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นการเก็บเกี่ยวเมื่อจากอายุ ๕๑ วัน ที่ไม่แสดงความแตกต่างขึ้นนัยสำคัญทางสถิติในทุกการปฏิบัติ

(treatments) แบ่งที่ได้รับการถอนกำจัดวัชพืชเพียง ๒ สปีชีส์และมีต้นงานเจริญเติบโตจำนวนต่ำที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับแบ่งที่ถอนกำจัดวัชพืชทุกสปีชีส์คาดหวังถึง ๔, ๖ และ ๘ สปีชีส์

เมื่อตรวจดูการตอบสนองของแต่ละสายพันธุ์(treatment-cultivar means)พบว่า ที่การเก็บเกี่ยว เมื่ออายุ ๙๕ วัน สายพันธุ์ ดำ BS-1 มีจำนวนต้นงานต่อพื้นที่สูงสุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่สายพันธุ์ ขาว WS-1 และ ขาว WS-3 มีจำนวนต้นงานเหลือถึงวันเก็บเกี่ยวต่ำสุด โดยเฉพาะในแบ่ง ๒ สปีชีส์ (ตารางที่ ๒.๑ ข) ของสายพันธุ์ ขาว WS-1 เมื่อการเก็บเกี่ยวช้าไปอีกหนึ่งสปีชี (๑๐ วัน) ความแตกต่างระหว่างสายพันธุ์ทั้งสี่อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ ๒.๒ ข. แต่เมื่อเก็บเกี่ยวที่ ๙๕ วันหลังจากถอนเมล็ด มีความแตกต่างระหว่างสายพันธุ์ ขาว WS-2 กับ ขาว WS-1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ ๒.๓ ข) ทุกสายพันธุ์มีจำนวนต้นงานน้อยที่สุดในแบ่งที่มีการถอนกำจัดวัชพืชเพียง ๒ สปีชีส์แรก

จำนวนฝักต่อต้น (Number of capsules plant⁻¹) จากตารางเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยจากผลของการปฏิบัติทางวัชพืช แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของทุกสายพันธุ์มีความแตกต่างขึ้นนัยสำคัญทางสถิติระหว่าง การถอนกำจัดวัชพืช ๒ สปีชีส์ กับการถอนกำจัดวัชพืชทุกสปีชีถึง ๔, ๖ และ ๘ สปีชีส์ เก็บเกี่ยวเมื่อ ๙๕ วัน (ตารางที่ ๒.๑ ก) แต่เมื่ออายุเก็บเกี่ยว ๑๐ วัน ความแตกต่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ ๒.๒ ก) แนวโน้มจำนวนฝักต่อต้นสูงสุดจะอยู่ในแบ่งที่ถอนกำจัดวัชพืชทุกสปีชี ติดต่อกันจนถึง ๘ สปีชีส์ ไม่ว่าจะเก็บเกี่ยวเมื่ออายุ ๙๕, ๑๐ และ ๑๙ วัน

ค่าเฉลี่ยของแต่ละสายพันธุ์(treatment-cultivar means)ที่เป็นผลกระทบจากการแห้งขันกับวัชพืชในระยะเวลาต่าง ๆ แสดงให้เห็นว่า ทุกสายพันธุ์มีจำนวนฝักต่อต้นต่ำสุดเมื่อได้รับการถอนกำจัดวัชพืชเพียง ๒ สปีชีส์หลังจากหยดเมล็ด ไม่ว่าจะเก็บเกี่ยวเมื่ออายุ ๙๕ วัน (ตารางที่ ๒.๑ ข), ๑๐ วัน (ตารางที่ ๒.๒ ข) และ ๑๙ วัน (ตารางที่ ๒.๓ ข) และทุกสายพันธุ์มีจำนวนฝักต่อต้นสูงสุดเมื่อได้รับการถอนกำจัดวัชพืชติดต่อกันจนถึง ๘ สปีชีส์หลังจากหยดเมล็ด ยกเว้นสายพันธุ์ ขาว WS-1 มีจำนวนฝักต่อต้นสูงสุดเมื่อได้รับการถอนกำจัดวัชพืช ๔ ถึง ๖ สปีชีส์หลังจากหยดเมล็ด

ค่าเฉลี่ยจำนวนฝักต่อต้นของแต่ละสายพันธุ์โดยไม่คำนึงถึงการปฏิบัติในการถอนกำจัดวัชพืช เพื่อคุณภาพของอาบุญาเมื่อเก็บเกี่ยวที่ ๙๕ วัน, ๑๐ วัน และ ๑๙ วัน แสดงให้เห็นว่า มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเล็กน้อย สายพันธุ์ ขาว BS-1 ได้แสดงแนวโน้มเพิ่มขึ้นชัดเจนกว่าสายพันธุ์อื่น

ขนาดของเมล็ด หรือน้ำหนัก ๑,๐๐๐ เมล็ด (1000-Seed Weight, g) จากตารางเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยจากผลของการปฏิบัติทางวัชพืช ค่าเฉลี่ยน้ำหนัก ๑,๐๐๐ เมล็ดของทุกสายพันธุ์ แสดงให้เห็นว่า การปฏิบัติในการถอนกำจัดวัชพืช ๒ สปีชีส์หลังการหยดเมล็ด ต่ำกว่าของ ๘ สปีชีส์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่เก็บเกี่ยวเมื่ออายุ ๙๕ วัน (ตารางที่ ๒.๑ ก) การเก็บเกี่ยวช้าไปอีก ๑ - ๒ สปีชีส์ ไม่มีความแตกต่างขึ้นนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ ๒.๑ จำนวนเก็บงาต่อตารางเมตร จำนวนฝักต่อต้น และน้ำหนัก ๑๐๐๐ เมล็ด
เก็บเกี่ยวานี้อีกต้นงามอายุ ๘๔ วัน หลังการหยดเมล็ด (84 DAS)

ก. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (Treatment Means) ผลกระทนของวัชพืช

Treatment (Weeding) Weeks After Sowing	Means of Four Cultivars (ค่าเฉลี่ยของ ๔ สายพันธุ์)		
	Plants m ⁻²	Capsules Plant ⁻¹	1000 Seed Weight (g)
๑ สับดาห์ (2 WAS)	35.333 B	28.667 B	2.7967 B
๔ สับดาห์ (4 WAS)	42.917 AB	35.667 A	2.8967 AB
๖ สับดาห์ (6 WAS)	41.083 AB	36.667 A	2.9333 AB
๘ สับดาห์ (8 WAS)	47.083 A	38.667 A	3.0575 A

Means with the same letter are not significantly different

ข. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (Treatment-Cultivar Means) ของวัชพืชที่มีต่อสายพันธุ์

องค์ประกอบของผลผลิต /สับดาห์กำจัดวัชพืช	ตัว BS-1	สายพันธุ์เมล็ด (Cultivars)		
		ขาว WS-1	ขาว WS-2	ขาว WS-3
จำนวนต้นต่อตารางเมตร (Plants m⁻²)				
๑ สับดาห์ (2 WAS)	44.00	28.00	36.33	33.00
๔ สับดาห์ (4 WAS)	55.00	40.00	40.66	35.33
๖ สับดาห์ (6 WAS)	48.00	36.00	42.66	37.00
๘ สับดาห์ (8 WAS)	51.65	40.66	49.66	46.33
เฉลี่ย	48.75 A	36.41 B	42.33 AB	37.91 B
Means with the same letter are not significantly different				
จำนวนฝักต่อต้น (capsules plant⁻¹)				
๑ สับดาห์ (2 WAS)	22.33	38.00	22.66	31.66
๔ สับดาห์ (4 WAS)	29.00	43.66	37.00	33.00
๖ สับดาห์ (6 WAS)	22.00	43.66	40.33	40.66
๘ สับดาห์ (8 WAS)	30.66	42.66	40.66	40.66
เฉลี่ย	26.00 B	42.00 A	35.16 A	36.50 A
Means with the same letter are not significantly different				
น้ำหนัก ๑๐๐๐ เมล็ด (กรัม) (1000 Seed weight g)				
๑ สับดาห์ (2 WAS)	2.71	2.68	2.90	3.08
๔ สับดาห์ (4 WAS)	2.64	3.00	2.85	3.08
๖ สับดาห์ (6 WAS)	2.84	2.80	3.09	2.99
๘ สับดาห์ (8 WAS)	2.97	2.92	3.20	3.14
เฉลี่ย	2.78 B	2.80 B	3.01 A	3.07 A
Means with the same letter are not significantly different				

ตารางที่ ๒.๒ จำนวนต้นงาต่อตารางเมตร จำนวนฝักต่อต้น และน้ำหนัก ๑๐๐๐ เมล็ด
เก็บเกี่ยวนี้อีกต้นจากอายุ ๕๑ วัน หลังการหยดเมล็ด (๙๑ DAS)

ก. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (Treatment Means) ผลกระแทบทองวัชพืช

Treatment (Weeding) Weeks After Sowing	Means of Four Cultivars (ค่าเฉลี่ยของ ๔ สายพันธุ์)		
	Plants m ⁻²	Capsules Plant ⁻¹	1000 Seed Weight (g)
๑ สับดาห์ (2 WAS)	41.167 A	31.167 A	2.733 A
๔ สับดาห์ (4 WAS)	49.750 A	29.417 A	2.858 A
๖ สับดาห์ (6 WAS)	48.333 A	32.167 A	2.947 A
๘ สับดาห์ (8 WAS)	49.667 A	36.250 A	2.908 A

Means with the same letter are not significantly different

ข. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (Treatment-Cultivar Means) ของวัชพืชที่มีต่อสายพันธุ์

องค์ประกอบของผลผลิต /สับดาห์กำจัดวัชพืช	จำ BS-1	สายพันธุ์เมล็ดสี (Cultivars)		
		ขาว WS-1	ขาว WS-2	ขาว WS-3
จำนวนต้นต่อพื้นที่ (m⁻²) (Plants m⁻²)				
๑ สับดาห์ (2 WAS)	37.33	39.00	42.00	46.33
๔ สับดาห์ (4 WAS)	52.00	52.00	44.66	50.33
๖ สับดาห์ (6 WAS)	53.66	42.66	52.33	44.66
๘ สับดาห์ (8 WAS)	53.00	41.00	52.00	52.66
เฉลี่ย	49.00 A	43.86 A	47.75 A	48.50 A
Means with the same letter are not significantly different				
จำนวนฝักต่อต้น (capsules plant⁻¹)				
๑ สับดาห์ (2 WAS)	27.00	45.33	25.66	26.66
๔ สับดาห์ (4 WAS)	27.33	30.33	31.33	28.66
๖ สับดาห์ (6 WAS)	28.00	34.33	34.33	32.00
๘ สับดาห์ (8 WAS)	35.33	36.66	35.53	37.66
เฉลี่ย	29.41 A	36.67 A	31.67 A	31.25 A
Means with the same letter are not significantly different				
น้ำหนัก ๑๐๐๐ เมล็ด (กรัม) (1000 Seed weight g)				
๑ สับดาห์ (2 WAS)	2.42	2.67	3.00	2.83
๔ สับดาห์ (4 WAS)	2.60	2.95	2.84	3.03
๖ สับดาห์ (6 WAS)	2.60	2.98	3.01	3.18
๘ สับดาห์ (8 WAS)	2.62	2.87	2.98	3.14
เฉลี่ย	2.56 B	2.87 A	2.96 A	3.05 A
Means with the same letter are not significantly different				

ตารางที่ ๒.๓ จำนวนต้นงาต่อตารางเมตร จำนวนฝักต่อต้น และน้ำหนัก ๑๐๐๐ เมล็ด
เก็บเกี่ยวเมื่อต้นงาอายุ ๕๘ วัน หลังการหยอดเมล็ด (๙๘ DAS)

ก. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย(Treatment Means)ผลกรบทของวัชพืช

Treatment (Weeding) Weeks After Sowing	Means of Four Cultivars (ค่าเฉลี่ยของ ๔ สายพันธุ์)		
	Plants m ⁻²	Capsules Plant ⁻¹	1000 Seed Weight (g)
๒ สับดาห์ (2 WAS)	43.167 B	29.167 B	2.7167 A
๔ สับดาห์ (4 WAS)	47.750 AB	35.083 AB	2.7333 A
๖ สับดาห์ (6 WAS)	52.417 A	34.917 AB	2.7900 A
๘ สับดาห์ (8 WAS)	51.333 A	39.167 A	2.7683 A

Means with the same letter are not significantly different

ข. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย(Treatment-Cultivar Means)ของวัชพืชที่มีต่อสายพันธุ์

องค์ประกอบของผลผลิต /สับดาห์กำจัดวัชพืช	ค่า BS-1	สายพันธุ์เมล็ดสี (Cultivars)		
		ขาว WS-1	ขาว WS-2	ขาว WS-3
จำนวนต้นต่อพื้นที่ (m⁻²) (Plants m⁻²)				
๒ สับดาห์ (2 WAS)	39.33	41.00	49.00	43.33
๔ สับดาห์ (4 WAS)	44.66	44.33	55.00	47.00
๖ สับดาห์ (6 WAS)	61.00	48.00	51.66	49.00
๘ สับดาห์ (8 WAS)	54.66	47.33	53.33	50.00
เฉลี่ย	49.92 AB	45.17 B	52.25 A	47.33 AB
Means with the same letter are not significantly different				
จำนวนฝักต่อต้น (capsules plant⁻¹)				
๒ สับดาห์ (2 WAS)	27.66	38.00	25.00	26.00
๔ สับดาห์ (4 WAS)	39.00	36.66	34.33	30.33
๖ สับดาห์ (6 WAS)	26.33	43.00	33.66	36.66
๘ สับดาห์ (8 WAS)	36.00	45.66	35.00	40.00
เฉลี่ย	32.25 B	40.83 A	32.00 B	33.25 B
Means with the same letter are not significantly different				
น้ำหนัก ๑๐๐๐ เมล็ด (กรัม) (1000 Seed weight g)				
๒ สับดาห์ (2 WAS)	2.42	2.67	2.90	2.86
๔ สับดาห์ (4 WAS)	2.20	2.80	2.83	3.10
๖ สับดาห์ (6 WAS)	2.38	2.68	2.86	3.22
๘ สับดาห์ (8 WAS)	2.50	2.74	2.73	3.10
เฉลี่ย	2.38 C	2.72 B	2.83 B	3.07 A
Means with the same letter are not significantly different				

ค่าเฉลี่ยน้ำหนัก ๑,๐๐๐ เมล็ด ของแต่ละสายพันธุ์ (treatment-cultivar means) ที่เป็นผลกระทบของการปฏิบัติในการถอนกำจัดวัชพืช แสดงให้เห็นว่า ทุกสายพันธุ์ไม่มีแนวโน้มว่าน้ำหนักหรือขนาดของเมล็ดจะเพิ่มขึ้นหรือลดลง ไม่ว่าจะเก็บเกี่ยวเมื่ออายุ ๘๔ วัน, ๙๑ วัน หรือ ๙๘ วัน (ตารางที่ ๒.๑ ข, ๒.๒ ข และ ๒.๓ ข) สายพันธุ์ งาขาว WS-2 และ งาขาว WS-3 มีขนาดของเมล็ดหรือน้ำหนัก ๑,๐๐๐ เมล็ด มากกว่า ๓.๐๐ กรัม ในตัวอย่างทดลองส่วนใหญ่

ผลกระทบที่มีต่อจำนวนต้นและน้ำหนักแห้งของวัชพืช (Effect on number and dry weight of weeds)

ผลกระทบของระยะเวลาติดต่อกันในการกำจัดวัชพืช ที่ส่งผลกระทบต่อการเจริญเติบโตของวัชพืช นั้น จะคุยกันจำนวนต้นวัชพืชในกรงและหญ้าที่มีเมล็ดอยู่ต่อพื้นที่ (จำนวนต้นวัชพืชต่อตารางเมตร), น้ำหนักแห้งรวมเหนือพื้นดินต่อพื้นที่ (กรัมต่อตารางเมตร), ในขณะเก็บเกี่ยวเมื่ออายุของงา ๘๔ วัน (ตารางที่ ๓.๑), ๙๑ วัน (ตารางที่ ๓.๒) และ ๙๘ วัน (ตารางที่ ๓.๓) หลังจากหยดเมล็ดของงา (Days after sowing, DAS)

จำนวนต้นวัชพืชรวมต่อพื้นที่ (Number of Weeds m^{-2}) จากตารางเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยจากผลของการปฏิบัติทางวัชพืช ซึ่งให้เห็นอย่างชัดเจนว่า จำนวนต้นวัชพืชที่เหลือในแปลงที่ได้รับการถอนกำจัดวัชพืชตั้งแต่ ๒ สัปดาห์ จนถึง ๘ สัปดาห์ หลังจากหยดเมล็ด โดยนับรวมทั้งวัชพืชในกรงและหญ้า ลดลงอย่างมีนัยสำคัญยิ่งตามลำดับ ไม่ว่าจะเก็บเกี่ยวเมื่ออายุ ๘๔, ๙๑ และ ๙๘ วัน แนวโน้มของจำนวนต้นวัชพืชลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อการถอนกำจัดวัชพืชกระทำติดต่อกันจาก ๒ สัปดาห์ จนถึง ๘ สัปดาห์ (ตารางที่ ๓.๑ ก, ๓.๒ ก และ ๓.๓ ก)

เมื่อตรวจคุณค่าเฉลี่ยของจำนวนต้นวัชพืชในแปลงปลูกของแต่ละสายพันธุ์ที่อยู่ภายใต้การปฏิบัติทั้ง ๔ ช่วงเวลา พบว่า ในแปลงปลูกงาสายพันธุ์ คำ BIS-1 มีจำนวนต้นวัชพืชสูงที่สุดและสูงกว่าในแปลงปลูกสายพันธุ์อื่น เมื่อดอนกำจัดวัชพืชเพียง ๒ สัปดาห์ ไม่ว่าจะเก็บเกี่ยวเมื่ออายุ ๘๔ วัน, ๙๑ วัน และ ๙๘ วัน ส่วนแปลงปลูกในทุกสายพันธุ์ที่ข้าวมีจำนวนต้นวัชพืชเหลืออยู่ต่ำสุด เมื่อการปฏิบัติทุกสัปดาห์ถึง ๘ สัปดาห์หลังจากหยดเมล็ด (ตารางที่ ๓.๑ ข, ๓.๒ ข และ ๓.๓ ข)

น้ำหนักแห้งรวมเหนือพื้นดินของวัชพืชต่อพื้นที่ (Weed Top Dry Weight, $g m^{-2}$) จากตารางเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยจากผลของการปฏิบัติทางวัชพืช แสดงให้เห็นว่า มีความแตกต่างขึ้นอย่างสำคัญทางสถิติระหว่าง ในแปลงถอนกำจัดวัชพืช ๒ สัปดาห์ กับการถอนกำจัดวัชพืชทุกสัปดาห์จนถึง ๔, ๖ และ ๘ สัปดาห์ ไม่ว่าจะเก็บเกี่ยวเมื่อ ๘๔ วัน (ตารางที่ ๓.๑ ก) ๙๑ วัน (ตารางที่ ๓.๒ ก) และ ๙๘ วัน (ตารางที่ ๓.๓ ก) ตามลำดับ การถอนกำจัดวัชพืชทุกสัปดาห์จาก ๔ ถึง ๖ สัปดาห์ ค่าเฉลี่ยของทุกสายพันธุ์ ไม่มีความแตกต่างขึ้นอย่างสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ ๓.๑ จำนวนต้นต่อพื้นที่ น้ำหนักแห้งรวมเหนือดิน ของวัชพืชใบกว้างและหญ้า
เก็บเกี่ยวเมื่อเวลาอายุ ๘๔ วัน หลังการขยายคราเมล็ค (84 DAS)

ก. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย(Treatment Means)ผลการปฎิบัติต่อวัชพืช

Treatment (Weeding)	Means of Four Cultivar Plots (ค่าเฉลี่ยของแปลง ๔ สายพันธุ์)	
	Number of Weeds m^{-2}	Weed Total Dry Weight (g m^{-2})
Weeks After Sowing		
๒ สับดาห์ (2 WAS)	113.58 A	132.23 A
๔ สับดาห์ (4 WAS)	47.17 B	14.03 B
๖ สับดาห์ (6 WAS)	29.50 BC	2.75 B
๘ สับดาห์ (8 WAS)	3.58 C	0.91 B

Means with the same letter are not significantly different

ข. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย(Treatment-Cultivar Means)ของวัชพืชในแปลงปลูก
ของแต่ละสายพันธุ์

การเรียกเดิบトイของวัชพืช /สับดาห์กำจัดวัชพืช	สายพันธุ์เมล็ดสี (Cultivars)			
	คำ BS-1	ขาว WS-1	ขาว WS-2	ขาว WS-3
จำนวนต้นวัชพืชต่อพื้นที่ (ต้น m^{-2}) (Plants m^{-2})				
๒ สับดาห์ (2 WAS)	172.00	129.00	70.33	83.00
๔ สับดาห์ (4 WAS)	18.66	70.00	59.33	27.66
๖ สับดาห์ (6 WAS)	24.00	29.33	40.66	24.00
๘ สับดาห์ (8 WAS)	2.33	4.66	2.33	5.00
เฉลี่ย	53.75 A	58.25 A	43.16 A	34.92 A

Means with the same letter are not significantly different

น้ำหนักแห้งรวมของวัชพืชต่อพื้นที่ (กรัม m^{-2}) (Total Dry Weight, g m^{-2})				
	คำ BS-1	ขาว WS-1	ขาว WS-2	ขาว WS-3
๒ สับดาห์ (2 WAS)	186.70	71.53	80.63	190.06
๔ สับดาห์ (4 WAS)	22.23	9.46	15.36	9.03
๖ สับดาห์ (6 WAS)	2.33	1.16	5.50	1.50
๘ สับดาห์ (8 WAS)	0.20	0.66	0.66	2.10
เฉลี่ย	52.98 A	20.71 A	25.54 A	50.68 A

Means with the same letter are not significantly different.

ตารางที่ ๓.๒ จำนวนต้นต่อพื้นที่ น้ำหนักแห้งรวมหนึ่งเดือน ของวัชพืชในกรงและหญ้า
เก็บเกี่ยวเมื่ออายุ ๕๑ วัน หลังการขยายเมล็ด (91 DAS)

ก. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย(Treatment Means)ผลของการปฏิบัติต่อวัชพืช

Treatment (Weeding) Weeks After Sowing	Means of Four Cultivar Plots (ค่าเฉลี่ยของแปลง ๔ สายพันธุ์)	
	Number of Weeds m^{-2}	Weed Total Dry Weight (g m^{-2})
๒ สับดาห์ (2 WAS)	113.167 A	200.075 A
๔ สับดาห์ (4 WAS)	48.583 B	44.508 B
๖ สับดาห์ (6 WAS)	22.917 C	13.392 C
๘ สับดาห์ (8 WAS)	9.500 D	4.568 C

Means with the same letter are not significantly different

ข. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย(Treatment-Cultivar Means)ผลของวัชพืชในแปลงปลูก
ของแต่ละสายพันธุ์

การเรียบเรียงโดยของวัชพืช /สับดาห์กำจัดวัชพืช	คำ BS-1	สายพันธุ์เมล็ดสี (Cultivars)		
		ขาว WS-1	ขาว WS-2	ขาว WS-3
จำนวนต้นวัชพืชต่อพื้นที่ (น.๒) (Plants m^{-2})				
๒ สับดาห์ (2 WAS)	137.33	115.00	83.66	116.66
๔ สับดาห์ (4 WAS)	48.66	65.33	53.66	26.66
๖ สับดาห์ (6 WAS)	14.66	21.33	40.66	15.00
๘ สับดาห์ (8 WAS)	9.00	10.66	12.66	5.66
เฉลี่ย	52.41 A	53.08 A	47.66 AB	41.00 B

Means with the same letter are not significantly different

น้ำหนักแห้งรวมของวัชพืชต่อพื้นที่ (น.๒) (Total Dry Weight, g m^{-2})	คำ BS-1	สายพันธุ์เมล็ดสี (Cultivars)		
		ขาว WS-1	ขาว WS-2	ขาว WS-3
๒ สับดาห์ (2 WAS)	241.20	192.76	169.90	196.43
๔ สับดาห์ (4 WAS)	31.70	55.46	27.33	63.53
๖ สับดาห์ (6 WAS)	11.46	19.03	15.46	7.60
๘ สับดาห์ (8 WAS)	1.53	5.13	6.03	5.93
เฉลี่ย	71.47 A	58.10 A	54.68 B	68.37 A

Means with the same letter are not significantly different

ជាន់កអតស្មុគ នាយិទាមតីមេវិវឌ្ឍ

17

ตารางที่ ๓.๓ จำนวนต้นต่อพื้นที่ น้ำหนักแห้งรวมเหนือดิน ของวัชพืชใบกว้างและหญ้า
เก็บเกี่ยวเมื่ออายุ ๕๘ วัน หลังการขอดเคนสีค (๙๙ DAS)

ก. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย(Treatment Means)ผลของการปฏิบัติต่อวัชพืช

Treatment (Weeding)	Means of Four Cultivar Plots (ค่าเฉลี่ยของแปลง ๔ สายพันธุ์)	
	Number of Weed· m ⁻²	Weed Total Dry Weight (g m ⁻²)
Weeks After Sowing		
๒ สับดาห์ (2 WAS)	119.083 A	154.31 A
๔ สับดาห์ (4 WAS)	63.250 B	40.70 B
๖ สับดาห์ (6 WAS)	27.750 C	11.65 BC
๘ สับดาห์ (8 WAS)	4.250 D	2.34 C

Means with the same letter are not significantly different

ข. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย(Treatment-Cultivar Means)ผลของวัชพืชในแปลงปลูก
ของแต่ละสายพันธุ์

การเรียงเดินทางของวัชพืช /สับดาห์กำจัดวัชพืช	คำ BS-1	สายพันธุ์เมล็ดสี (Cultivars)		
		ขาว WS-1	ขาว WS-2	ขาว WS-3
จำนวนต้นวัชพืชต่อพื้นที่ (น.) (Plants m⁻²)				
๒ สับดาห์ (2 WAS)	144.33	131.33	114.00	86.66
๔ สับดาห์ (4 WAS)	42.33	86.66	57.66	66.33
๖ สับดาห์ (6 WAS)	15.00	33.33	33.33	29.33
๘ สับดาห์ (8 WAS)	3.66	4.00	4.00	5.33
เฉลี่ย	51.33 A	63.83 A	52.25 A	46.92 A

Means with the same letter are not significantly different

น้ำหนักแห้งรวมของวัชพืชต่อพื้นที่ (น.) (Total Dry Weight, g m ⁻²)				
	๒ สับดาห์ (2 WAS)	๔ สับดาห์ (4 WAS)	๖ สับดาห์ (6 WAS)	๘ สับดาห์ (8 WAS)
	250.50	66.83	93.26	206.63
	12.00	60.66	55.90	34.23
	2.30	7.23	23.66	13.40
	1.06	1.90	2.50	3.90
เฉลี่ย	66.47 A	34.16 A	43.83 A	64.54 A

Means with the same letter are not significantly different

ค่าเฉลี่ยของน้ำหนักแห้งของวัชพืชในแปลงปลูกของแต่ละสายพันธุ์ ที่ได้รับการถอนกำจัดวัชพืช ในระยะเวลาต่าง ๆ แสดงให้เห็นว่า ในแปลงปลูกทุกสายพันธุ์มีน้ำหนักแห้งวัชพืชรวมเหนือคืนสูงสุด เมื่อได้รับการถอนกำจัดวัชพืชเพียง ๒ สัปดาห์หลังจากหยดเคมีด ไม่ว่าจะเก็บเกี่ยวเมื่ออายุ ๙๕ วัน (ตารางที่ ๓.๑ ข), ๑๐ วัน (ตารางที่ ๓.๒ ข) และ ๘๕ วัน (ตารางที่ ๓.๓ ข) และทุกสายพันธุ์ มีน้ำหนักแห้งต่ำสุดเมื่อได้รับการถอนกำจัดวัชพืชติดต่อกันจนถึง ๘ สัปดาห์หลังจากหยดเคมีด

ค่าเฉลี่ยน้ำหนักแห้งรวมเหนือคืนของวัชพืชในแปลงแต่ละสายพันธุ์โดยไม่คำนึงถึงการปฏิบัติ ถอนกำจัดวัชพืช และเมื่ออายุเก็บเกี่ยว ๙๕ วัน, ๑๐ วัน และ ๘๕ วัน ความแตกต่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นในแปลงปลูกสายพันธุ์ WS-2 ที่เก็บเกี่ยวเมื่ออายุ ๑๐ วัน (ตารางที่ ๓.๒ ข)

บทวิจารณ์

จำนวนประชากรต้นงา (sesame plant population) และปริมาณน้ำหนักแห้งรวมเหนือพื้นคืน (shoot dry weight) ของทุกสายพันธุ์ที่ใช้ในการศึกษานี้ ในระยะแรกของการเจริญเติบโตทางต้น (early growth) จะลดลงอย่างมากถ้าปลูกแห้งขันกับวัชพืชธรรมชาติอยู่ การปล่อยให้วัชพืชเป็นจำนวนมากและเป็นเวลานานจะมีผลกระทบโดยตรงกับการเจิดน้ำหนักแห้งของงา วัชพืชมีผลกระทบต่อการเจริญเติบโตในระยะแรก มีผลทำให้จำนวนกิ่งต่อต้นและจำนวนฝักต่อต้นลดลง (Tiangtrong, 1988) การลดการเจริญเติบโตทางต้น (vegetative growth) ของนมีความสัมพันธ์กับการลดของผลผลิตเม็ดในแปลงปลูกที่แห้งขันกับวัชพืช ลักษณะของงาที่จะทำให้ผลผลิตสูงหรือต่ำขึ้นอยู่กับ จำนวนต้นต่อพื้นที่ จำนวนกิ่งต่อต้น การลดจำนวนฝักต่อต้นมีความสัมพันธ์กับจำนวนกิ่งต่อต้น (ในสายพันธุ์ที่มีกิ่ง) ลักษณะของพืชที่เกี่ยวกับผลผลิตเม็ด ได้แก่ ความสูงของต้น จำนวนกิ่งต่อต้น และจำนวนฝักต่อต้น ที่ถูกลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเจริญเติบโตแห้งขันกับวัชพืชในสภาพการปลูกธรรมชาติ เช่น ถั่วเขียว (black gram, *Vigna mungo* L.) (Boonpradub et al. 1986)

ผลการศึกษานี้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า จำนวนต้นงา น้ำหนักแห้งรวมเหนือพื้นคืน พลผลิตเม็ด ต่อพื้นที่เก็บเกี่ยว ของทุกสายพันธุ์ในแปลงปลูกที่มีการถอนกำจัดวัชพืชพร่วงคืนเพียง ๒ สัปดาห์แรก ลดลงหรือต่ำกว่าผลที่ได้รับจากการถอนกำจัดวัชพืชและพร่วงคืนทุกสัปดาห์จนถึง ๔ สัปดาห์, ๖ สัปดาห์ และ ๘ สัปดาห์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ การถอนกำจัดวัชพืชและพร่วงคืนหลังจาก ๔ สัปดาห์ไปแล้ว ไม่มีความแตกต่างขึ้นนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเมื่อตรวจสอบถูกต้องของจำนวนต้นวัชพืชและน้ำหนักแห้งของวัชพืชต่อพื้นที่ จะพบว่าวัชพืชที่เติบโตหลังจาก ๔ สัปดาห์ไปแล้ว มีจำนวนไม่แตกต่างกันมากนักและขนาดของต้นก็ไม่ใหญ่พอที่จะแห้งขันกับงาได้ โดยธรรมชาติของงา ถ้ามีระบะปลูกที่เหมาะสม หรือจำนวนประชากรพืชเข้มในการศึกษานี้ การเจริญเติบโตทางต้นและใบจะคลุมหน้าคืนเกือบหมด

(close canopy) ทำให้วัชพืชเจริญเติบโตได้น้อยมาก เพราะถูกจำกัดแสงแดด ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับการศึกษาที่ได้กระทำกับสายพันธุ์จ้า Hnan Dun (Tiangtrong, 1988)

ผลกระทบของอายุเก็บเกี่ยวที่มีต่อน้ำหนักแห้งรวมหน่ออิน จำนวนฝักต่อต้น และผลผลิตเมล็ดต่อพื้นที่ การรวมน้ำหนักแห้งของส่วนเหนืออินไม่รวมน้ำหนักแห้งของใบ ถึงแม้การเก็บเกี่ยวเมื่อ ๙๔ วัน และ ๕๑ วันหลังปลูกจะซึมมีไปติดอยู่บนกิ่วตาม แต่ในระยะหลังใบร่วงเก็บหมุด แนวโน้มการเพิ่มน้ำหนักแห้งของต้นอย่างชัดเจนในทุกสายพันธุ์ เมื่อ ๑ สัปดาห์หลังจากการสูญเสียทางสรีรวิทยาของฝักแรก อาจเนื่องมาจากการเติบโตของเมล็ดในฝักที่เหลือซึมมีอยู่ (Sheelavantar et al. 1978; Lee et al. 1980) การเพิ่มน้ำหนักแห้งของต้นมีความสัมพันธ์เช่นกันกับการเพิ่มน้ำหนักแห้งของผลผลิตเมล็ด ส่วนการลดลงของน้ำหนักแห้งของต้น ส่วนใหญ่เนื่องมาจากการแตกของฝักและเมล็ดร่วงหล่นด้วยสภาพ ธรรมชาติ รวมทั้งการสูญเสียเมล็ดในระหว่างการเก็บเกี่ยวตัว (Tiangtrong 1984 & 1987) ผลจากการศึกษานี้สนับสนุนผลการศึกษาที่ทำมาก่อน และแสดงถึงการปรับตัวของพืชนี้

องค์ประกอบของผลผลิตที่เกี่ยวกับ จำนวนฝักต่อต้น เมื่อเก็บเกี่ยวที่ ๙๔ วันหลังยอดเมล็ด จำนวนฝักต่อต้นในแต่ละสายพันธุ์ พันเปอร์เซ็นต์ กตดอกระยะเวลาของการเก็บเกี่ยว การเพิ่มจำนวนฝัก ต่อต้นในช่วง ๙๔ และ ๕๑ วันหลังปลูกในทุกสายพันธุ์ ส่วนใหญ่เนื่องมาจากการสูญเสียทางสรีรวิทยาของฝักที่เกิดภายหลังเพิ่มขึ้น (Sheelavantar et al. 1978) ตามปกติถ้าเก็บเกี่ยวที่อายุสุกแก่ทางสรีรวิทยาแล้ว ประมาณ ๒๕% ของฝักทั้งต้น ซึ่งอยู่ส่วนปลายของต้นยังไม่ถึงอายุสุกแก่ทางสรีรวิทยา จึงเป็นส่วนที่ทำให้คุณภาพและขนาดของเมล็ดลดลง (Tiangtrong 1987) การแปรผันของน้ำหนักแห้งของ ๑๐๐๐ เมล็ด หรือขนาดของเมล็ดในแต่ละสายพันธุ์ ค่อนข้างจะคงที่ อาจจะเนื่องมาจากการทำความสะอาดของเมล็ดก่อนการนับ การใช้ลมเป่าจะช่วยให้เมล็ดลีบถูกทิ้งไป อย่างไรก็ตาม สายพันธุ์ WS-3 มีขนาดเมล็ดหนักกว่า ๓.๐ กรัม ลดอัตราสุกเร็วเกี่ยว ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับการศึกษาที่ผ่านมา (Tiangtrong, 1992)

ผลการศึกษานี้แนะนำว่า การเก็บเกี่ยวจากวันสุดท้ายของสรีรวิทยาออกไปอีก ๑ ถึง ๒ สัปดาห์ ก็ยังให้ผลผลิตต่อไร่สูงอยู่ ขึ้นอยู่กับพันธุ์และสภาพฟื้อาทาก การรอให้ใบร่วงเก็บทั้งต้น การเก็บเกี่ยวค่อนข้างสะดวกเร็ว สามารถตัดทั้งต้นไว้ลงบนวัสดุรอง เช่น ผ้าพลาสติก เปิดให้ได้รับแดดร่มฟ้าไม่ตกร่าน นาน ๒ ถึง ๓ วัน แล้วจะสามารถอุดตันหักสองวัน ก็จะได้เมล็ดที่สะอาด โดยไม่ต้องมัดเพื่อบรรกรัด ตามวิธีเก็บเกี่ยวของเกษตรกรทั่วไป เป็นการลดต้นทุนการผลิตได้อีกด้วย

การศึกษาเกี่ยวกับการปรับตัวและผลผลิตทางเศรษฐกิจของพันธุ์ที่ปลูกในภาคเหนือของประเทศไทย(จังหวัดเชียงใหม่) จะกระทำการต่อเนื่องในปี ๒๕๗๖ เพื่อให้ได้มาซึ่งสายพันธุ์ที่เหมาะสมสำหรับการปลูกเป็นการค้าต่อไป ซึ่งจะต้องใช้เวลาอีกไม่น้อยกว่าสามปี

เอกสารอ้างอิง

กรมวิชาการเกษตรและกรมส่งเสริมการเกษตร ๒๕๑๕ แผนพัฒนาพืช ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๖ (พ.ศ.๒๕๓๐-๒๕๓๔) กรมวิชาการเกษตร และกรมส่งเสริม การเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ตุลาคม ๒๕๑๕ ๑๑๑-๑๑๙.

- Boonpradub, S., Maolanont, K., and Chatasiri, M. 1988. Effect of weed competition on growth and yield of blackgram (*Vigna mungo* L.). *Thai Agric. Res. J.* 4: 128-133.
- Gurnah, A.M. 1974. Critical weed competition periods in annual crops. In Proceeding of the Fifth East African Weed Control Conference. January 16-18, 1974. Nairobi, Kenya. 89-98.
- Kandasamy, G., Manoharan, V., Ganesh, S. K., and Ramalingan, R. S. 1989. Relationship among dry matter production, yield and yield components in sesame. In Sesame and Safflower Newsletter, No. 4, pp. 5-8, Ed. J. F. Martinez, Cordoba, Spain.
- Lee, H. J., Yun, J. I., and Kwon, Y. W. 1980. Flowering and seed maturation of sesame cropped after winter barley. *J. Korean Soc. Crop Sci.*, 25 : 66-71.
- Sen, D.N., R.K. Mishra, and S. Kumar. 1986. Yield losses by weeds in Indian arid zone. *Field Crop Abstracts* 39: 48.
- Sheelavantar, M. N., Ramanagowda, P., Panchal, Y. C., and Patil, S. V. 1978. Physiological maturity and seed viability in sesamum (*Sesamum indicum* L.). *Mysore J. Agric. Sci.*, 12 : 22-25.
- Tiangtrong, A. 1984. The effect of environmental factors on growth, development and yield of sesame (*Sesamum indicum* L.) in south-eastern Queensland. M.Agr.Sc. Thesis, University of Queensland, Australia.
- Tiangtrong, A. 1987. Effects of genotype and environment on source-sink relationships in sesame (*Sesamum indicum* L.). Ph.D. Thesis, University of Western Australia, Australia.
- Tiangtrong, A. 1988. Effect of weed competition periods on growth and yield of sesame (*Sesamum indicum* L.). In Proceedings 2 The Second Tropical Weed Science Conference "Weed problems and weed management in the south and southeast Asia". December 6-10, 1988. Phuket, Thailand. 87-98.
- Tiangtrong, A. 1992. Effect of time of harvesting on dry matter accumulation and yield components in sesame (*Sesamum indicum* L.) In Proceedings. The Fifth Sesame Seminar, Maejo Institute of Agricultural Technology, June 18-19, 1992. Chiangmai